

ad aquilonem, et mediū ei ad meridie. Et fugietis ad vallē mōtiū eorū q̄mī nūge, tur vallis mōtiū vsc̄ ad primū. Et fugietis sicut fugistis a facie terremotus in dieb̄ iofie regis iuda. Et veniet dñs deus meus, oēsc̄ sancti cū eo. Et erit, in die illa nō erit lux, sed frigus et gelu. Et erit dies vna q̄ nota ē dñs, nō dies neq; nor, et in tempe rēperi erit lux. Et erit in die illa exhibunt aque viue de hie rusalem. Nēdū eaz ad mare orientale et mediū eaz ad mare nouissimum. In estate et in hieme erūt, et erit dñs rex super omnē terram. In die illa erit dñs vnius et erit nomē eius vnu. Et reuerte tur oīa fra vsc̄ ad testū, de colle rēmo ad austri hierlm̄. Et exaltabit et habetur i loco suo a porta beniamini vsc̄ ad locū porte prioris et vsc̄ ad portā agulo vnu et a turre ananehel vsc̄ ad tornularia regis. Et habitabūt in ea, et anathema nō erit aplius. H̄z sedebit hierlm̄ secura, et hec erit plaga: plaga qua p̄cutiet dominus oēs ḡetes q̄ pugnauerūt aduersus hierlm̄. Tabescet caro vniuersitatis vsc̄ stantis sup pedes suos et oculi eius contabescerūt i foraminib; suis, et lingua eorum tabescet in ore suo. In die illa erit tumultus dñi magnus i eis et apprehendet vir manū primi sui. Seref manus eius sup manū primi sui. Sed et iudas pugnabit aduersus hierusalem. Et eos gregabūt diuitie om̄ gentiū i circūtu aurum et argentum et vestes multe satis. Et sic erit ruinā eq̄ et muli et camelī et asini et om̄ iumentorū q̄ fuerint in castris illis, sicut ruina hec. Et om̄ies qui reliqui fuerint de vniuersis gentibus que venerunt contra hierusalem, ascendet ab anno in annū ut adorēt regē dñm exercitū, et celebrent festiuitatem tabernaculorū. Et erit qui nō ascenderint de familijs frē ad hierlm̄ adorēt regem dñm exercitū, nō erit sup eos imber, q̄ et si familia egipci nō ascenderit et nō venerit, nec sup eos erit. H̄z erit ruinā: ruinā q̄ p̄cutiet dñs oēs gentes, q̄ nō ascenderint ad celebrandā se;

stiuitatē tabernaculorū. Hoc erit petrī egipci et hoc petrī om̄ gentiū q̄ nō ascēderint ad celebrandā festiuitatē tabernaculorū. In die illa erit qd̄ sup frenuz equi ē setim dñs, et erūt lebete i domo vniū quasi phiale corā altari. Et erit oīa lebete in hierlm̄ et in iuda sanctificatus dñs exercitū. Et veniet omnes imolantes et sumentes ex eis, et coquēt in eis. Et nō erit mercator vltra i domo domini exercitū in die illo.

Explicit īacharias propheta. Incipit prologus in Malachiam prophetam.

Eus p̄ moisen p̄lō israel p̄ceperat, sacerdotes tabernaculi sui om̄ corpali vicario liberos hostias omniū vicio vacuas sibi offerre

d Quibus legē suam ad regendū p̄lm ob hoc dederat ut p̄ sacrificiorū oblationē internūcij dei et hominū facti, p̄lm p̄cepit celestib; sacerdentes obediēre. Tisi sacerdotes angelos dei esse, hoc in loco scriptura testat. Sed q̄z tanti numeris grām cōtē, nētes, supradictus p̄lis ac sacerdotes sacrificia vicio deturbata. ipsi criminibus atq; impietatib; maculati deo offerre ceperūt. Ideo p̄ malachiā p̄pletā de p̄lm suū istū increpās ait. Dilexi vos dicit dñs. Et dixisti. In quo dilexisti nos. Nōne frat̄ erat esau iacob dīc dñs, et dilexi iacob, esau aut̄ odio habui, esau autē frēm iacob nō iniq; aut spontanea voluntate odio habitū a deo, vel sine meriti grā iacob dilectū manifestū est, cuius p̄m prescientiam suam esau quidem effusionem fraternali sanguinis cōcupisce re. iacob autem in sui cognitione obseruandam legem desiderare cognoscet. Luius rei gratia supradicto v̄sus est exemplo dicens. Dilexi iacob, esau autē odio habui. Quāvis ex opib; memoratorum quorū liber geneseos meminit, in quo vnuquisq; eorū futurū erae profito manifeste constaret ut scriptū est. Creuerunt p̄heri, et erat esau homo

Malachias

agrestis sciēe venari. iacob autē hō simplex manēs in tabernaculo. Nā reliqua q̄ lectione cōprehensa sunt p̄uaricatio nem p̄pli israel i obseruādiā sacrificijs tei increpationēq; in eundē q̄ deus ali enos coluerūt significant.

Explicit prolog⁹. Incipit argumētū.

m Alachias aperte ⁊ in fine omniū p̄pletarū dicit de abiectione israel ⁊ vocatiōne gētiū. Nō ē mihi ait volūtas in robis dicit dōminus exercituū. ⁊ munus nō suscipiā de manu v̄ta. Ab ortu em̄ solis v̄sq; ad occasum magnū est nomen meū in gentib⁹. ⁊ i omni loco sacrificat⁹. et offertur nomini meo oblatio munda.

Explicit argumētum. Incipit Malachias propheta. Capitulum I

M^ulus Ver
bi dñi ad isrl i ma
nu malachie p̄phe
te. Dilexi vos di
cit dñs. Et diristi

In quo dilexisti
nos. Nonne frat

erat esau iacob dicit dñs. Et dilexi ia
cob. esau autē odio habui. Et posui seyr
mōtes eius in solitudinē. ⁊ hereditatez
eius in dracōes deserti. q̄ si dixerit idu
mea. destruci sum⁹. sed reuertētes edi
ficabimus q̄ destructa sunt hec dicit dō
minus exercituū. Illi edificabūt ⁊ ego
destruā. Et vocabūt termini impietat⁹.
⁊ vpls cui iratus ē dñs v̄sq; i eternū. Et
oculi v̄ti videbūt. ⁊ vos dicetis. ma
gnificef dñs sup l̄minū isrl. Fili⁹ hono
rat p̄tem ⁊ fūus dñm suū. Si ḡ pater
ego suz. vbi ē honor meus ⁊ si dñs ego
sum. vbi ē timor meus dicit dñs exerce
tuū ad vos. o sacerdotes qui despiciatis
nomen meum. ⁊ diristi. in quo desperi
mus nomē tuū. Offertis super altare

meū panē pollutū. Et dicitis. In quo
polluimus te. In eo q̄ dicitis. mēsa dō
mini respecta ē. Si offeratis cecū ad i
molandū. nōne malū ē. Et si offeratis
claudum ⁊ languidum. nonne malum
est. Offer illud duci tuo. si placuerit ei
aut si suscepereſ faciē tuā dicit dñs exer
citū. Et nunc deprecamini vultuz dei
vt misereaf v̄ti. de manu em̄ vestra fa
ctū est hoc. si quo mō suscipiat facies ve
stras dicit dñs exercituū. Quis in vo
bis qui claudat ostia. et incendat altare
meū gratuito. Nō ē mihi volūtas i vo
bis dicit dñs exercituū. ⁊ munus nō su
scipiam de manu v̄ta. Ab ortu em̄ solis
v̄sq; ad occasum magnū est nomē meū
in gentib⁹. ⁊ in omni loco sacrificat⁹ ⁊ of
ferit noī meo oblatio munda. q̄ magnū
ē nomē meū in gentib⁹ dicit dñs exer
citū. Et vos polluistis illud in eo q̄ dici
tis. mēsa dñi contaminata ē. ⁊ qđ suppos
nitur. atēptibile ē cū igne q̄ illud deuo
rat. Et diristi. Ecce de labore. Et exuf
flastis illud dicit dñs exercituū. Et in
culistis de rapinis claudū ⁊ languidū ⁊ et
intulistis munus. Nūqd suscipiā illud
de manu v̄ta dicit dñs exercituū. Ma
ledictus dolosus qui habet in grege suo
masculū. ⁊ rotū faciens immolat debi
le domino. Quia rex magnus ego dicit
dñs exercituum. ⁊ nomen meum horri
bile in gentib⁹.

II
E nūc ad vos mandatuz hoc o
sacerdotes. Si nolueritis au
dire ⁊ si nolueritis ponere sup
cor ut tetis gloriā noī meo ait dñs exer
citū. mittā in vos egestatē. ⁊ maledicā
bñdictionib⁹ v̄tis. ⁊ maledicā illis quo
niā nō posuistis sup cor. Ecce ego p̄iſci
am robis brachiū. ⁊ dispgam sup vul
tū v̄m sterlus solēnitatū v̄taz ⁊ assu
met vos secum. Et scietis quia misi ad
vos mādatū istud. vt esset pactū meuz
cū leui dīc dñs exercituū. Pactū meuz
fuit cū eo vite ⁊ pacis ⁊ tedi ei timorez
⁊ timuit me ⁊ a facie nomis mei pau
bat. Ler veritatis fuit in ore eius ⁊ ini
quitas nō ē inuenta in labijs eius. In

E iiiij